Sygn. akt: KIO 271/26

WYROK

Warszawa, dnia 13 marca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Poprawa

Protokolantka: Karina Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2026 roku odwołania wniesionego
do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 19 stycznia 2026 roku przez odwołującego
Annę Soldak prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Print-Sol A.S. Printing Solutions and Service ul. Iwaszkiewicza 6/4 52-211 Wrocław

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego **16 Wojskowy Oddział Gospodarczy w Drawsku Pomorskim ul. Główna 1 78-513 Oleszno**
przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego:
CCS Polska K. Jaworski spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie. ul. Żelazna 67/31L 00-871 Warszawa

orzeka:

1. uwzględnia odwołanie i nakazuje zamawiającemu unieważnienia czynności oceny ofert, w tym wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego dokonanej w dniu 14 stycznia 2026 roku oraz dokonanie ponownego badania i oceny ofert;
2. kosztami postępowania obciąża zamawiającego 16 Wojskowy Oddział Gospodarczy w Drawsku Pomorskim i:
   2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) oraz kwotę 3 600,00 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez odwołującego Annę Soldak prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Print-Sol A.S. Printing Solutions and Service we Wrocławiu tytułem wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika,
   2.2. zasądza od zamawiającego 16 Wojskowego Oddziału Gospodarczego w Drawsku Pomorskim na rzecz odwołującego Anny Soldak prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Print-Sol A.S. Printing Solutions and Service we Wrocławiu kwotę 11 100 zł 00 gr (słownie: jedenaście tysięcy sto złotych zero groszy) stanowiącą koszty poniesione przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodniczący: …..…….…….....

Sygn. akt: KIO 271/26

Uzasadnienie

Zamawiający - 16 Wojskowy Oddział Gospodarczy w Drawsku Pomorskim prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na zadanie pn. „Usługa konserwacji
i naprawy pogwarancyjnej sprzętu informatycznego", nr ref.: 494/2025 (dalej jako „Postępowanie"). Postępowanie prowadzone jest w trybie podstawowym bez negocjacji, zgodnie z ustawą z dnia 11 września 2019 r. Prawo Zamówień Publicznych (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 1320 ze zm.) zwanej dalej „Ustawą" lub „Pzp"
Ogłoszenie o zamówieniu ukazało się w Biuletynie Zamówień Publicznych dnia
30 października 2025 r., pod numerem 2025/BZP 00505171/01.

W dniu 19 stycznia 2026 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej zostało wniesione odwołanie przez wykonawcę Annę Soldak prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Print-Sol A.S. Printing Solutions and Service (dalej jako „Odwołujący") wobec czynności i zaniechań w Postępowaniu dokonanych przez Zamawiającego polegających na:

1. wadliwym badaniu i ocenie ofert w Postępowaniu, w tym odrzuceniu oferty Odwołującego, w związku z wadliwym uznaniem, że podlega wykluczeniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 108 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 111 ust. 4 Pzp;
2. w konsekwencji – dokonaniu przez Zamawiającego wadliwego wyboru najkorzystniejszej oferty Wykonawcy Copy Control Service s.c. T.B. K.J..

Zaskarżonym czynnościom Zamawiającego Odwołujący zarzucił naruszenie:

1)**art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp i art. 111 pkt 4 w zw. z art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i b oraz pkt 7 Pzp** poprzez:

- wykluczenie Odwołującego z udziału w postępowaniu, pomimo braku wskazania tych przesłanek wykluczenia w dokumentach postępowania;
- odrzucenie oferty, jako złożonej w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, pomimo braku spełnienia się okoliczności uzasadniających odrzucenie oferty Odwołującego.

2)**art. 108 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 111 ust. 4 Pzp** poprzez błędne przyjęcie, że zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia była decyzja Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w efekcie czego okres wykluczenia jeszcze nie uległ zatarciu/przedawnieniu.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności oceny ofert, w tym wyboru najkorzystniejszej oferty,
2. unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego dokonanej 14 stycznia 2026 r.;
3. dokonanie czynności ponownego badania i oceny ofert, w tym ponowny wybór oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej;
4. ponadto wniósł o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów reprezentacji wg przedstawionych na rozprawie rachunków.

Odwołujący wskazał, że posiada interes we wniesieniu niniejszego odwołania w rozumieniu art. 505 ust. 1 Pzp. W przedmiotowym postępowaniu złożonych zostało 10 ofert z czego
9 zostało odrzuconych, w tym oferta Odwołującego. Podkreślenia wymaga, że oferta Odwołującego już raz została w niniejszym postępowaniu wybrana jako najkorzystniejsza.

Odwołujący nie zgadza się z podstawą odrzucenia jego oferty. Uważa, że jego oferta jest zgodna z warunkami zamówienia i opisem przedmiotu zamówienia, więc nie podlega odrzuceniu. Niniejszym odwołaniem Odwołujący zamierza udowodnić swoje stanowisko
i doprowadzić do unieważnienia czynności odrzucenia jego oferty, tym bardziej że nie jest ono jeszcze ostateczne.

W tych okolicznościach interes Odwołującego w złożeniu odwołania zasadza się na tym,
że Odwołujący zachowuje szansę na ponowny wybór złożonej przez siebie oferty i pozyskanie zamówienia.

Mając na uwadze treść uzasadnienia Zamawiającego, dotyczącego odrzucenia oferty Odwołującego, należy wskazać, że opiera się on w głównej mierze na dwóch aspektach:

- możliwości zastosowania przez niego art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp jako samodzielnej przesłanki odrzucenia w sytuacji braku przewidzenia w dokumentach postępowania art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, oraz
- od jakiego zdarzenia należy liczyć rozpoczęcie biegu terminu karencji określonej w art. 111 ust. 4 Pzp.

Zarzut naruszenia art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp i art. 111 pkt 4 w zw.
z art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i b oraz pkt 7 Pzp.

To Zamawiający, jako gospodarz postępowania, przygotowując dokumentację postępowania, decyduje czy i które wskazane w przepisie art. 109 ust. 1 Pzp przesłanki wykluczenia będą przez niego badane.

Nie ulega wątpliwości, że decyzja o ich zastosowaniu przez Zamawiającego, zgodnie z ust. 2 tegoż przepisu, powinna zostać wyrażona w ogłoszeniu bądź dokumentach postępowania.

Zamawiający w sekcji V pkt 5.2) Ogłoszenia, jako fakultatywne podstawy wykluczenia wskazał te stypizowane w art. 109 ust. 1 pkt 4, 5 i 7 Pzp, co znajduje odzwierciedlenie w rozdziale
V pkt 3 SWZ.

Wśród nich brak jest zatem tych określonych przez Ustawodawcę w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp.

Odwołujący przywołał wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 28 lutego 2025 r., (XXIII Zs 2/25), w którym Sąd wyraźnie podkreślił, że: „(…) *jeśli zamawiający nie przewidzi możliwości danego wykluczenia fakultatywnego w ogłoszeniu o zamówieniu, to nawet*
w przypadku zaistnienia przesłanki fakultatywnej opisanej w ustawie Pzp, nie jest uprawniony do wykluczenia konkretnego wykonawcy w oparciu o szeroko rozumiane przesłanki w tym na podstawie innych ustaw. Takie działanie, nie tylko pozostawałoby w sprzeczności z przepisami prawa, lecz także godziłoby w zasadę przejrzystości - wykonawca po zapoznaniu się z treścią ogłoszenia i dokumentacją zamówienia musi umieć stwierdzić, czy odpowiada warunkom udziału, czy nie podlega wykluczeniu i czy jest w stanie złożyć ofertę na warunkach oczekiwanych przez zamawiającego - nie podlegającą odrzuceniu. Jasność i jednoznaczność procedur udzielania zamówień publicznych stanowi bowiem podstawową gwarancję zachowania zasad uczciwej konkurencji oraz równego traktowania. Podkreślić należy,
że wymóg zachowania przejrzystości dotyczy zarówno informacji o zamiarze udzielenia zamówienia, jak i informacji dotyczących przebiegu postępowania i podejmowanych w jego ramach decyzjach. Tak rozumiana zasada przejrzystości

wypływa z zasady równości i jest ściśle związana z zasadą pewności prawa, przez co przede wszystkim należy rozumieć przewidywalność działań instytucji zamawiających." (tak również KIO w wyroku KIO 2973/25).

Zatem, Zamawiający na gruncie niniejszej sprawy nie miał nie tylko uprawnień do wykluczenia Odwołującego z udziału w postępowaniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, ale również nie miał uprawnień do odrzucenia oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp, jako złożonej w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji.

Jak wskazuje SO w Warszawie, we wspomnianym wyżej wyroku „odnosząc się zaś ściśle do zarzutów skargi, podkreślić należy, że skoro w ogłoszeniu o zamiarze udzielenia zamówienia i dokumentacji zamówienia Zamawiający nie zawarł konkretnej, fakultatywnej przesłanki wykluczenia*, to obejściem przepisów na niekorzyść innych wykonawców, niż skarżący,*

byłoby zastosowanie w tym przypadku art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp który stanowi,

że Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. (…) *W rezultacie za całkowicie nieuprawnione należy uznać wywodzenie sankcji o charakterze eliminacyjnym w postaci wykluczenia wykonawcy, czy odrzucenia jego oferty w drodze wykładni z zasad ogólnych prowadzenia postępowania, w szczególności z art. 16 ustawy Pzp. Zwłaszcza, że w odniesieniu do fakultatywnych przesłanek wykluczenia*

w motywie 101 dyrektywy klasycznej wskazano dodatkowo, iż "stosując fakultatywne podstawy wykluczenia, instytucje zamawiające powinny zwracać szczególną uwagę na zasadę proporcjonalności". Za rażące naruszenie zasady proporcjonalności oraz przejrzystości postępowania należałoby uznać nakładanie na wykonawcę sankcji o charakterze eliminacyjnym wbrew temu, że w danym postępowaniu nie przewidziano danej fakultatywnej przesłanki wykluczenia".

Odwołujący podniósł również, że w związku z powyższą argumentacją bez znaczenia jest czy w innych postępowaniach przywoływanych przez Zamawiającego w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego, doszło do „ewidentnego zatajenia faktu stosowania ww. praktyki" tj. zmowy przetargowej – gdyż w żadnym ze wskazanych postępowań, powyższe, rzekome naruszenia nie zostały w tamtym czasie stwierdzone.

Mając powyższe na uwadze Odwołujący wskazał że zarzut należy uznać za potwierdzony.

Zarzut naruszenie art. 108 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 111 ust. 4 Pzp poprzez błędne przyjęcie, że zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia była decyzja Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w efekcie czego okres wykluczenia jeszcze nie uległ zatarciu.

W pierwszej kolejności Odwołujący podkreśla, że bez wątpienia ustalenie momentu, od którego zaczyna swój bieg okres karencji, o którym mowa w art. 111 pkt 4 Pzp ma kluczowe znaczenie nie tylko z perspektywy zarzutów formułowanych w Odwołaniu, ale i w ogólnym, oderwanym od niniejszej sprawy, ujęciu. Art. 111 Pzp wyznacza bowiem okres, w którym wykonawca dotknięty zostaje najdalej idącą sankcją, jaką ustawodawca przewidział w treści Pzp (wykluczenie ze wszystkich postępowań o udzielenie zamówienia publicznego).

Jak podnosi się niejednokrotnie w orzecznictwie Izby, sankcja ta (z uwagi na jej dotkliwość, a także skutek rozciągający się na zdarzenia przyszłe) zbliżona jest wręcz do sankcji prawnokarnej (Tak np. w wyroku z dnia 18 marca 2022 r., KIO 566/22).

Biorąc pod uwagę z jak dotkliwym przepisem mamy do czynienia, nie ma tu miejsca na jakąkolwiek uznaniowość czy niedopowiedzenia. Nie jest również dopuszczalne, aby bieg terminu wyznaczało jednocześnie kilka niezależnych od siebie zdarzeń (musiałoby to skutkować bowiem niechybnie wydłużeniem narzuconego treści Pzp okresu karencji, co z kolei wiązałoby się z niedopuszczalną rozszerzającą wykładnią sankcyjnego przepisu Pzp). Zarówno zatem w ramach niniejszego, jak i każdego innego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego niezbędne jest ustalenie początku biegu okresu, o którym mowa w art. 111 pkt 4 Pzp.

Na uwagę zasługuje, że istotną informację na temat sposobu rozumienia art. 111 pkt 4 Pzp. zawiera już zestawienie tej normy z pozostałymi jednostkami redakcyjnymi tego przepisu.

Art. 111 Pzp, w którym ustawodawca zdecydował się zawrzeć informacje o okresach karencji związanych z przesłankami, o których mowa w art. 108 Pzp oraz 109 Pzp, przewiduje odmienne konstrukcje, i tak:

1. w przypadku niektórych przesłanek wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wymagane jest uprawomocnienie się rozstrzygnięcia (wyroku/ zakazu) lub ostatecznej decyzji - art. 111 pkt 2 i 3 Pzp (odnoszący się do przesłanek wykluczenia, o których mowa w art. 108 oraz 109 ust. 1 pkt 2 i 3 Pzp);
2. w przypadku innych przesłanek uprawomocnienie się nie jest wymagane, a termin rozpoczyna swój bieg w momencie „*zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia*" – art. 111 pkt 4, 5, i 6 Pzp (odnoszący się do przesłanek

wykluczenia,

o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 5 i 6 Pzp, art. 109 ust. 1 pkt 4, 5, 7, 8, 9, 10 Pzp).

Biorąc zatem pod uwagę, że art. 111 pkt 4 Pzp nie wymaga wydania wyroku decyzji, ani prawomocności / ostateczności wyroku / decyzji stwierdzającego zaistnienie zmowy, uznać należy, że 3-letni okres karencji rozpoczyna swój bieg w momencie, w którym fakt ten (zmowa przetargowa) zostanie stwierdzony przez uprawniony do tego podmiot, w tym wypadku przez KIO lub na podstawie obiektywnych przesłanek, przez samego Zamawiającego (jeżeli np. odwołanie w tej sprawie nie zostanie złożone). Za przyjęciem takiego rozumienia przemawia
szereg argumentów.

Po pierwsze, art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp wskazuje, że wykluczenie z postępowania z tytułu zawiązania zmowy przetargowej może nastąpić jedynie wówczas, gdy zamawiający
jest w stanie fakt ten stwierdzić na podstawie wiarygodnych przesłanek. Podobnie wypowiada się Dyrektywa klasyczna w art. 57 ust. 4 lit. d):

„(…) jeżeli instytucja zamawiająca może stwierdzić, na podstawie wiarygodnych przesłanek, że wykonawca zawarł z innymi wykonawcami porozumienia mające na celu zakłócenie konkurencji".

Biorąc pod uwagę specyfikę zmów przetargowych (których immanentnym elementem jest poufność) trudno wyobrazić sobie sytuację, w której jakikolwiek zamawiający byłby w stanie
stwierdzić istnienie zmowy bez np. uprzedniego istnienia wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, która stwierdziła na podstawie wiarygodnych i obiektywnych dowodów. Liczenie terminu karencji od dnia zawiązania zmowy czyniłoby ryzyko wykluczenia z postępowania z tego powodu sankcją pozorną oraz właściwie niemożliwą do zastosowania.

Po drugie, twierdzenie, że pomimo istnienia decyzji uprawnionego do tego podmiotu
to dopiero inna czynność (jak w tym wypadku – Decyzja Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów) miałaby decydujące znaczenie dla rozpoczęcia biegu okresu z art. 111 pkt 4 Pzp, wypaczałoby (co najmniej przez pewien okres) sens tej regulacji.

Po trzecie, w tym miejscu należy zwrócić szczególną uwagę na orzecznictwo, w tym sądów europejskich. Zarówno bowiem Wyrok C-124/17, jak i wyrok SO w Warszawie (XXIII Zs 5/23) rozstrzygają, że zdarzeniem rozpoczynającym bieg okresu karencji jest rozstrzygnięcie uprawnionego podmiotu. Przenosząc to jednak na niniejszy przypadek – termin ten biegnie od wyroku KIO. Świadczą o tym poniższe fragmenty Wyroku C-124/17:

- *„W niniejszej sprawie za zachowanie objęte odpowiednią podstawą wykluczenia została nałożona sankcja na mocy decyzji właściwego organu wydanej w ramach postępowania uregulowanego przez prawo Unii lub prawo krajowe, której celem było stwierdzenie zachowania stanowiącego naruszenie normy prawnej. W takiej sytuacji, w trosce o spójność z zasadami obliczania terminu przewidzianego dla obowiązkowych podstaw wykluczenia, lecz także o przewidywalność i pewność prawa, należy uznać, że okres trzech lat przewidziany w art. 57 ust. 7 dyrektywy 2014/24 oblicza się od daty zapadnięcia tej decyzji";*
- *„Rozwiązanie wydaje się tym bardziej uzasadnione, skoro – jak wskazał rzecznik generalny w pkt 83–85 opinii – wykazanie istnienia zachowań ograniczających konkurencję może zostać uznane dopiero po wydaniu takiej decyzji, zawierającej taką kwalifikację prawną okoliczności faktycznych. (…) W rezultacie okres wykluczenia oblicza się nie od chwili uczestnictwa w kartelu, lecz od daty, w której to zachowanie stało się przedmiotem stwierdzenia naruszenia przez właściwy organ";*
- *„W rezultacie okres wykluczenia oblicza się nie od chwili uczestnictwa w kartelu, lecz od daty, w której to zachowanie stało się przedmiotem stwierdzenia naruszenia przez właściwy organ".*

Jak widać materia, z którą TSUE mierzył się w powyższej sprawie sprowadza się do przeciwstawianie sobie dwóch całkowicie odmiennych zdarzeń. Jednym jest subiektywne, zależne tylko od wykonawcy, następujące bez udziału podmiotu władnego do rozstrzygania
o zmowach przetargowych „zaprzestanie udziału w kartelu", a drugim „stwierdzenie tego faktu przez właściwy organ". Istotą Wyroku C-124/17 jest więc, iż spośród tych dwóch zdarzeń, temu drugiemu przypisać należy znaczenie w kontekście rozpoczęcia biegu okresu karencji.

W tym miejscu warto również ponownie przytoczyć wyrok SO, sygn. XXIII Zs 5/23. Również bowiem w tej sprawie rozstrzygane było czy za datę, o której mowa w art. 111 pkt 4 Pzp może być uznana okoliczność faktyczna związana z uczestnictwem w zmowie
(jak rozpoczęcie udziału w tej zmowie czy też zakończenie), czy też może decyduje zajęcie stanowiska przez uprawniony podmiot. W taki właśnie sposób argumentował wykonawca (podkreślając, że to właśnie okres członkostwa w kartelu powoduje, że termin z art. 111 pkt 4 Pzp rozpoczyna swój bieg).

Teza prezentowana przez Odwołującego w niniejszym piśmie znajduje potwierdzenie w treści wyroku SO XXIII Zs

5/23, chociażby w poniższym fragmencie: *„wykluczenia od daty wydania decyzji przez Austriacki Sąd Antymonopolowy/kartelowy (ASK) tj. 22 października 2022 r. nie zaś jakby chciał tego skarżący od chwili uczestnictwa w kartelu, czy też jak*
z ostrożności wskazał to skarżący od października 2017 r.”.

Jak więc widać Sąd Zamówień Publicznych kładzie nacisk nie na wydanie rozstrzygnięcia przez określony organ (w tym przypadku Sąd Antymonopolowy), lecz na ustalenie określonego zdarzenia, które wyposaży zamawiającego w wiarygodne przesłanki
w zakresie możliwości stwierdzenia zmowy przetargowej. W niniejszej sprawie takim zdarzeniem jest niewątpliwie wyrok Izby.
Co więcej, jak już zostało wspomniane – przesłanki wykluczenia stosuje się w odniesieniu
do konkretnego postępowania o udzielenie zamówienia. Zatem stwierdzenie działań mających na celu zakłócenie konkurencji również musi dotyczyć konkretnego postępowania
i w konkretnym postępowaniu zostać stwierdzone. Stąd też, zasadne jest uznanie, jako „zdarzenia będącego podstawą wykluczenia” wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, która orzeka na gruncie konkretnego stanu faktycznego zaistniałego w konkretnym postępowaniu i który stanowi podstawę działania Zamawiającego – czego nie można powiedzieć o decyzji Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
Decyzja ta ma skutek wyłącznie wobec podmiotów, których dotyczy. Zaś wyrok KIO wiąże Zamawiającego.

Mając powyższe rozważania na uwadze podkreślenia wymaga, że to od wyroku
KIO z 7 kwietnia 2022 r. stwierdzającego, że doszło do niedozwolonego porozumienia wykonawców należy liczyć 3 letni okres karencji. A zatem, w dacie przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienie Odwołujący nie był zobowiązany do wykazywania tej okoliczności przed Zamawiającym i dokonywania self-cleaningu.
W efekcie czego twierdzenie Zamawiającego o rażącym wprowadzeniu w błąd i zatajeniu informacji nie znajdują potwierdzenia w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, odwołanie jest zasadne a Odwołujący wnosi jak w petitum.

Do postępowania odwoławczego zgłosili przystąpienie po stronie Zamawiającego wykonawcy:

-M.M. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Technology Service Company M.M. w Gdyni w dniu 21stycznia 2026 roku,

-CCS Polska K. Jaworski Sp. k. z siedzibą w Warszawie w dniu 23 stycznia 2026 roku.

Zamawiający pismem z dnia 4 marca 2026 roku złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania w całości, przedstawiając argumentację na poparcie swojego stanowiska.

W dniu 9 marca 2026 roku, do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło również pisemne stanowisko zgłaszającego Przystąpienie po stronie Zamawiającego, wykonawcy CCS Polska K. Jaworski Sp. k. z siedzibą w Warszawie, w którym Przystępujący wniósł
o oddalenie odwołania w całości oraz dopuszczenie i przeprowadzenie następujących dowodów:

1)Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 2 października 2024 r.

2)Zestawienia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, w których Odwołujący brał udział w okresie od 7 kwietnia 2022 r. do 7 kwietnia 2025 r.

3)Dokumentów źródłowych dotyczących zestawienia [dostępne pod linkiem:
].

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron oraz Uczestnika postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń i stanowisk złożonych pisemnie oraz ustnie do protokołu, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła co następuje:

Izba ustaliła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 roku, poz. 1320 ze zm.) skutkujących odrzuceniem odwołania. Odwołanie zostało wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej
w dniu 19 stycznia 2026 roku wobec czynności Zamawiającego z dnia 14 stycznia 2026 roku.
Izba ustaliła, że Odwołujący przekazał w ustawowym terminie kopię odwołania Zamawiającemu.

Izba ustaliła również, że zostały wypełnione łącznie przesłanki z art. 505 ust 1 ustawy – środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów niniejszej ustawy - to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody.

Izba za skuteczne uznała zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego
po stronie Zamawiającego przez wykonawcę CCS Polska K. Jaworski Sp. k. z siedzibą
w Warszawie i dopuściła tego wykonawcę do udziału w ww. postępowaniu w charakterze Uczestnika postępowania

odwoławczego (zwanego dalej Przystępującym).

Izba za nieskuteczne uznała zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przez wykonawcę Martę Miąskowską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Technology Service Company M.M. w Gdyni, z uwagi na jego wniesienie z naruszeniem art. 525 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym zgłoszenie przystąpienia doręcza się Prezesowi Izby, a jego kopię przesyła się zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie. Do zgłoszenia przystąpienia dołącza się dowód przekazania kopii zgłoszenia przystąpienia zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie.

Wykonawca, wnosząc przystąpienie nie załączył dowodu przekazania kopii zgłoszenia przystąpienia zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie. Ponadto podczas posiedzenia z udziałem stron Odwołujący potwierdził, że nie została mu przekazana kopia zgłoszenia przystąpienia, nie miał również wiedzy o tym, że wykonawca M.M. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Technology Service Company M.M. w Gdyni, zgłosiła przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego.

Przywołując regulacje prawne stanowiące podstawę zarzutów wniesionego odwołania należy wskazać, iż zgodnie z:

- art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp Z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się wykonawcę:

(…)

5)jeżeli zamawiający może stwierdzić, na podstawie wiarygodnych przesłanek,

że wykonawca zawarł z innymi wykonawcami porozumienie mające na celu zakłócenie konkurencji, w szczególności jeżeli należąc do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, złożyli odrębne oferty, oferty częściowe lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, chyba że wykażą, że przygotowali te oferty lub wnioski niezależnie od siebie;

- art. 109 ust. 1 Pzp z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę:

(…)

8)który w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub kryteria selekcji, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych podmiotowych środków dowodowych,

(…)

10)który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego

- art. 111 pkt 4 Pzp Wykluczenie wykonawcy następuje:

(…)

4) w przypadkach, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 5, art. 109 ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 9, na okres 3 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia;

- art. 226 ust. 1 pkt 2 lit a) i b) Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli

(…)

2) została złożona przez wykonawcę:

a) podlegającego wykluczeniu z postępowania lub

b) niespełniającego warunków udziału w postępowaniu,

(…)

7) została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny:

W treści Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej „SWZ") Zamawiający w Rozdziale V pkt 2 wskazał na następujące okoliczności, skutkujące wykluczeniem wykonawcy z Postępowania:

2. Z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się wykonawcę:

1)będącego osobą fizyczną, którego prawomocnie skazano za przestępstwo:

a)udziału w zorganizowanej grupie przestępczej albo związku mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, o którym mowa w art. 258 Kodeksu karnego

b)handlu ludźmi, o którym mowa w art. 189a Kodeksu karnego (Dz. U. z 2022r. poz. 1138)

c)o którym mowa w art. 228–230a, art. 250a Kodeksu karnego lub w art. 46 lub art. 48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie,

d) finansowania przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, lub przestępstwo udaremniania lub utrudniania stwierdzenia przestępnego pochodzenia pieniędzy lub ukrywania ich pochodzenia, o którym mowa w art. 299 Kodeksu karnego,

e)o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 Kodeksu karnego, lub mające na celu popełnienie tego przestępstwa,

f)powierzenia wykonywania pracy małoletniemu cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykony-wania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U.2021 poz. 1745),

g)przeciwko obrotowi gospodarczemu, o których mowa w art. 296–307 Kodeksu karnego, przestępstwo oszustwa, o którym mowa w art. 286 Kodeksu karnego,

przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, o których mowa w art. 270–277d Kodeksu karnego, lub przestępstwo skarbowe,

h)o którym mowa w art. 9 ust. 1 i 3 lub art. 10 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– lub za odpowiedni czyn zabroniony określony w przepisach prawa obcego;

2)jeżeli urzędującego członka jego organu zarządzającego lub nadzorczego, wspólnika spółki w spółce jawnej lub partnerskiej albo komplementariusza w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej lub prokurenta prawomocnie skazano za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1;

3)wobec którego wydano prawomocny wyrok sądu lub ostateczną decyzję administracyjną o zaleganiu z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, chyba że wykonawca odpowiednio przed upływem terminu do składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo przed upływem terminu składania ofert dokonał płatności należnych podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne wraz z odsetkami lub grzywnami lub zawarł wiążące porozumienie w sprawie spłaty tych należności;

4)wobec którego prawomocnie orzeczono zakaz ubiegania się o zamówienia publiczne;

5)jeżeli zamawiający może stwierdzić, na podstawie wiarygodnych przesłanek,

że wykonawca zawarł z innymi wykonawcami porozumienie mające na celu zakłócenie konkurencji, w szczególności jeżeli należąc do tej samej grupy kapitało-wej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsu-mentów, złożyli odrębne oferty, oferty częściowe lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, chyba że wykażą, że przygotowali te oferty lub wnioski nie-zależnie od siebie;

6)jeżeli, w przypadkach, o których mowa w art. 85 ust. 1, doszło do zakłócenia konkurencji wynikającego z wcześniejszego zaangażowania tego wykonawcy lub podmiotu, który należy z wykonawcą do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, chyba że spowodowane tym zakłócenie konkurencji może być wyeliminowane w inny sposób niż przez wykluczenie wykonawcy z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

3.Z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający wykluczy wykonawcę:

1)w stosunku do którego otwarto likwidację, ogłoszono upadłość, którego aktywami zarządza likwidator lub sąd, zawarł układ z wierzycielami, którego działalność gospodarcza jest zawieszona albo znajduje się on w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury przewidzianej w przepisach miejsca wszczęcia tej procedury;

2)który, z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne

zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady;

3)który w sposób zawiniony poważnie naruszył obowiązki zawodowe, co podważa jego uczciwość, w szczególności gdy wykonawca w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa nie wykonał lub nienależycie wykonał zamówienie, co zamawiający jest w stanie wykazać za pomocą stosownych dowodów;

4)Zamawiający wykluczy także Wykonawcę z udziału w postępowaniu w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 7 Ustawy z dnia 13 kwietnia 2022r o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

5)Wykonawca może zostać wykluczony przez zamawiającego na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia.

Powyższe wskazuje, że Zamawiający nie ustanowił jako podstaw wykluczenia, fakultatywnych przesłanek wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, określonych w art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 Pzp.

Pismem z dnia 14 stycznia 2026 roku Zamawiający dokonał odrzucenia oferty Odwołującego z Postępowania wskazując, że działając w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 8 i art. 111 pkt 4

w związku z art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp na podstawie danych historycznych wykluczył wykonawcę
z udziału w Postępowaniu i na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i b oraz pkt 7 Pzp odrzucił jego ofertę. W podsumowaniu uzasadnienia jako podstawą prawną wykluczenie przywołał również art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp.
W uzasadnieniu Zamawiający wskazał, że Odwołujący został wykluczony z postępowania
o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w dniu 10 marca 2022 roku na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp, tj. w związku
z dopuszczeniem się wraz z innym podmiotem „zmowy przetargowej", co skutkowało odrzuceniem jego oferty.
Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2022 roku w sprawach połączonych sygn. akt: KIO 757/22 i 897/22 potwierdziła zawarcie „zmowy przetargowej" w ww. postępowaniu prowadzonym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Decyzją nr RWR 5/2024
z dnia 2 października 2024 roku, w związku z naruszeniem zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji o konsumentów w zakresie praktyki ograniczającej konkurencję, nałożył na Odwołującego karę finansową.
Odwołujący składał oferty w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego
u Zamawiającego w latach od 2022 r do 2023 r, w których nie przekazał Zamawiającemu informacji, że podlega wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła,
że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.
Izba wskazuje, że rozpoznając zarzuty podniesione w odwołaniu ocenia czynności podjęte przez Zamawiającego w okolicznościach danej sprawy, odpowiadając na pytanie, czy Zamawiający poprzez ich wykonanie lub zaniechanie czynności, do których wykonania był zobowiązany na podstawie ustawy Pzp, naruszył przepisy prawa zamówień publicznych mające lub mogące mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

W analizowanym stanie faktycznym w ocenie Izby, Zamawiający naruszył przepisy prawa zamówień publicznych mające lub mogące mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w zakresie podnoszonym w odwołaniu.

W pierwszej kolejności Izba odniesie się do zarzutu podniesionego w odwołaniu jako drugi, tj. do naruszenia art. 108 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 111 pkt 4 Pzp poprzez błędne przyjęcie,
że zdarzeniem będącym podstawą wykluczenia była decyzja Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów, w efekcie czego okres wykluczenia jeszcze nie uległ zatarciu/przedawnieniu.

Izba wskazuje, że argumentacja podniesiona w treści uzasadnienia zawiadomienia
o odrzuceniu oferty, w odpowiedzi na odwołanie oraz podczas rozprawy, dała podstawę Izbie do uznania, że Zamawiający w sposób nieprawidłowy ustalił termin początkowy, od którego należy liczyć bieg okresu określonego w art. 111 pkt 4 Pzp, tj. okresu, od którego wykonawca, wobec którego zaistniały podstawy wykluczenia podlega wykluczeniu z postępowania
o udzielenie zamówienia publicznego na okres 3 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.

Izba podziela stanowisko Odwołującego, że ustalenie momentu, od którego zaczyna swój bieg okres karencji, o którym mowa w art. 111 pkt 4 Pzp ma kluczowe znaczenie nie tylko z perspektywy zarzutów formułowanych w odwołaniu, ale i w ogólnym, oderwanym
od niniejszej sprawy.

Izba przywołuje w tym miejscu wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej
z dnia 24 października 2018 r., C-124/17, w którym stwierdzono m.in. że *„gdy wykonawca dopuścił się zachowania objętego podstawą wykluczenia określoną w art. 57 ust. 4 lit. d), za które właściwy organ nałożył sankcję, maksymalny okres wykluczenia oblicza się od daty wydania decyzji tego organu."*

W tym kontekście wątpliwości nasuwa również okoliczność, co należy rozumieć przez określenie „właściwy organ".

W ocenie Izby właściwym organem na gruncie polskich regulacji będzie niewątpliwie zamawiający prowadzący dane postępowanie o udzielenie zamówienia, Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznająca odwołania od decyzji zamawiającego, a także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako uprawniony do wydawania decyzji uznającej daną praktykę za ograniczenie konkurencji oraz do nałożenia kar. (por. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 23 czerwca 2022 roku, sygn. akt KIO 1457/22, wyrok z dnia 24 lutego 2026 roku sygn. akt: 1/26).

Izba zwraca również uwagę na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej
z dnia 21 grudnia 2023 r., C-66/22, w którym wskazano m.in.:

„(…) Po pierwsze, należy stwierdzić, że określając sytuację, w której instytucja zamawiająca <<może stwierdzić,

na podstawie wiarygodnych przesłanek, że wykonawca zawarł z innymi wykonawcami porozumienia mające na celu zakłócenie konkurencji>>, brzmienie art. 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2014/24 nie ogranicza stosowania tej podstawy wykluczenia do postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego,
w ramach którego doszło do tego rodzaju zachowań.

(…) W postępowaniu głównym sąd odsyłający wskazuje, że art. 55 ust. 1 lit. f) KZP powierza ocenę konsekwencji, jakie naruszenie reguł konkurencji może mieć dla przyszłych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, wyłącznie krajowemu organowi ochrony konkurencji. Tym samym wydaje się, że przepisy te z jednej strony zobowiązują instytucje zamawiające do zastosowania się do decyzji tego organu, nakładającej na wykonawcę karę polegającą na zakazie udziału w takich postępowaniach przez określony czas, a z drugiej strony uniemożliwiają tym instytucjom zamawiającym wykluczenie z tych postępowań wykonawcy, na którego nie nałożono takiej kary. Wynika z tego, że oferent może zostać wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w następstwie decyzji tego organu, przy czym instytucja zamawiająca nie może ocenić zachowania tego oferenta,
a w konsekwencji jego uczciwości i rzetelności przy wykonywaniu danego zamówienia,
ani zdecydować w sposób autonomiczny, w świetle zasady proporcjonalności,
czy wykluczenie owego oferenta jest uzasadnione na podstawie, o której mowa w art. 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2014/24.

Takie uregulowanie, które wiąże ocenę uczciwości i wiarygodności oferentów
z wnioskami zawartymi w decyzji krajowego organu ochrony konkurencji dotyczącej w szczególności przyszłego udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, narusza uprawnienia dyskrecjonalne przysługujące instytucji zamawiającej w ramach art. 57 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2014/24.

Wywody przedstawione w poprzednim punkcie będą miały również zastosowanie,
w przypadku gdyby rozpatrywane w postępowaniu głównym postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego było objęte zakresem stosowania dyrektywy 2014/25, ponieważ - jak przypomniano w pkt 71 niniejszego wyroku - państwa członkowskie powinny, w ramach ciążącego na nich obowiązku transpozycji art. 80 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy, przewidzieć możliwość włączenia przez instytucje zamawiające podstaw wykluczenia wymienionych w art. 57 ust. 4 dyrektywy 2014/24 do obiektywnych kryteriów wykluczenia
w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, bez uszczerbku dla ewentualnego podjęcia przez te państwa decyzji o przekształceniu tego uprawnienia w obowiązek. Zatem,
w każdym razie, państwa członkowskie nie mogą ograniczać zakresu uznania przysługującego instytucji zamawiającej w tych ramach.

Z powyższych względów odpowiedź na pytania pierwsze i drugie powinna brzmieć następująco: art. 57 ust. 4 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2014/24 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przyznaje wyłącznie krajowemu organowi ochrony konkurencji uprawnienie do decydowania o wykluczeniu wykonawców z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego z powodu naruszenia reguł konkurencji."

Izba w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej
z dnia 24 lutego 2026 roku o sygn. akt: 1/26 – uznając je za własne i również właściwe
w przedmiotowej spawie, w którym stwierdzono, że powyższy sposób rozstrzygnięcia sprawy przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej „prowadzi do wniosków istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy. Trybunał opowiedział się za poglądem o zakazie możliwości wyłączenia prawa zamawiających do samodzielnej oceny wiarygodności i rzetelności wykonawcy, w szczególności poprzez związanie tych zamawiających decyzją krajowego organu ochrony konkurencji.

W konsekwencji nie sposób uznać, że dla skuteczności wykluczenia wykonawcy
z postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp konieczne jest wydanie decyzji przez krajowy organ stojący na straży przestrzegania prawa konkurencji.

Powyższy argument przemawia za przyjęciem, że katalogu podmiotów uprawnionych do stwierdzenia zaistnienia podstaw wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia („właściwych organów" w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 24 października 2018 r., C-124/17) nie należy ograniczać jedynie do organów właściwych ds. ochrony konkurencji.

Nadto należy zauważyć, że w wyżej wymienionym wyroku wydanym w sprawie
C-124/17 Trybunał wyraźnie rozróżnia pojęcia „decyzji właściwego organu ds. ochrony konkurencji" od „stwierdzenia naruszenia przez właściwy organ" czy „decyzji właściwego organu wydanej w ramach postępowania uregulowanego przez prawo Unii lub prawo krajowe, której celem było stwierdzenie zachowania stanowiącego naruszenie normy prawnej". Drugie i trzecie pojęcie są znaczeniowo szersze albowiem istnieją inne postępowania uregulowane przez prawo Unii lub prawo krajowe, których celem jest stwierdzenie zachowania stanowiącego naruszenie normy prawnej niż tylko postępowanie przed organem ochrony konkurencji.

Przykładem jest postępowanie odwoławcze wszczynane odwołaniem do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Zakres kognicji Izby wyznacza m.in. art. 473 ust. 1 pkt 1 Pzp, zgodnie z którym Krajowa Izba Odwoławcza jest organem właściwym do rozpoznawania odwołań w przypadkach, o których mowa w art. 513 Pzp.
Stosownie do art. 513 Pzp odwołanie przysługuje na:

1) niezgodną z przepisami ustawy czynność zamawiającego, podjętą w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o zawarcie umowy ramowej, dynamicznym systemie zakupów, systemie kwalifikowania wykonawców lub konkursie, w tym na projektowane postanowienie umowy;

2) zaniechanie czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o zawarcie umowy ramowej, dynamicznym systemie zakupów, systemie kwalifikowania wykonawców lub konkursie, do której zamawiający był obowiązany na podstawie ustawy;

3) zaniechanie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia lub zorganizowania konkursu na podstawie ustawy, mimo że zamawiający był do tego obowiązany.

Jedną z czynności lub zaniechań zamawiającego, które mogą podlegać ocenie Krajowej Izby Odwoławczej, jest wykluczenie (względnie zaniechanie wykluczenia) wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Oznacza to, że Izba spełnia definicję „właściwego organu" w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 24 października 2018 r., C-124/17".

W ocenie Izby, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, okresu w którym Odwołujący podlegał wykluczeniu z uwagi na zaistnienie przesłanek wykluczenia z art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp, nie należy liczyć od dnia wydania decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji Konsumentów (UOKIK,) tj. od dnia 2 października 2024 r. (jak uczynił to Zamawiający) ale od dnia 7 kwietnia 2022 roku, tj. od daty w której zostało wydane orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej w sprawach połączonych o sygn. akt: 757/22 i 897/22. W przywołanym wyroku Krajowa Izba Odwoławcza potwierdziła bowiem zasadność czynności Zamawiającego (ZUS), polegającej na wykluczeniu z postępowania w dniu 10 marca 2022 r niniejszego Odwołującego, z uwagi na zawarcie porozumienia mającego na celu zakłócenie konkurencji, tzw. „zmowy przetargowej".

Zauważenia wymaga również, że wyrok Krajowej Izby Odwoławczej został wydany 7 kwietnia 2022 roku (na wyrok nie została złożona skarga) a Decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dopiero 2 października 2024 roku.
Ponadto okoliczność odrzucenia oferty Odwołującego została przywołana w Decyzji Prezesa UOKIK, a więc Zamawiający miał wiedzę, że Odwołujący został wykluczony z postępowania za zawarcie niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję, oraz że oferta złożona przez niego została odrzucona 10 marca 2022 r., a także że w sprawie został wydany 7 kwietnia 2022 r. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej, potwierdzający zawarcie zmowy przetargowej.

Podkreślenia wymaga więc, że Krajowa Izba Odwoławcza - jako właściwy organ, stwierdziła zachowanie stanowiące naruszenie art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp w dacie wcześniejszej niż została wydania Decyzja Prezesa UOKIK.
Dlatego, w ocenie Izby to wyrok KIO z dnia 7 kwietnia 2022 roku a nie Decyzja Prezesa UOKIK z dnia 2 października 2024 roku stanowił podstawę rozpoczęcia biegu terminu określonego w art. 111 pkt 4 Pzp.
Konsekwencją powyższego jest konieczność stwierdzenia, że w dacie składania ofert i złożenia oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu z postępowania tj. w dniu 27 listopada 2025 roku upłynął już okres, o którym mowa w art. 111 pkt 4 Pzp, i Odwołujący nie był już zobowiązany do wykazania okoliczności, że wobec niego została stwierdzona tzw. zmowa przetargowa". Odwołujący nie podlegał zatem wykluczeniu z Postępowania na mocy art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp, a jego oferta odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit a i b Pzp.
Wobec powyższego zarzut należy uznać za zasadny.

Izba za zasadny uznała zatem zarzut naruszenia art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp i art. 111 pkt 4 w zw. z art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i b oraz pkt 7 Pzp poprzez:

- wykluczenie Odwołującego z udziału w postępowaniu, pomimo braku wskazania tych przesłanek wykluczenia w dokumentach postępowania;
- odrzucenie oferty, jako złożonej w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, pomimo braku spełnienia się okoliczności uzasadniających odrzucenie oferty Odwołującego.

Jak Izba wskazała w zakresie rozpoznania zarzutu naruszenia art. 108 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 111 pkt. 4 Pzp Odwołujący w przedmiotowym Postępowaniu nie podlegał wykluczeniu a jego oferta odrzuceniu na mocy art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i b Pzp.

W związku z tym, że Odwołujący złożył oświadczenie o niepodleganiu wykluczeniu odpowiadające prawdzie, nie nastąpiło wprowadzenie Zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji, że nie podlega on wykluczeniu. W konsekwencji, skoro nie nastąpiło wprowadzenie Zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji, że nie podlega on wykluczeniu co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego lub który zataił te informacje, to nie nastąpiło złożenia oferty w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji.

Na dzień składania ofert oraz oświadczenia o niepodleganiu wykluczenia, Odwołujący nie podlegał już wykluczeniu z art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp, z uwagi na upływ 3 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Wobec powyższego wykluczenie Odwołującego na mocy art. 109 ust 1 pkt 8 i 10 Pzp było niezasadne.

Dodatkowo, w odniesieniu do wykluczenia Odwołującego z Postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, poprzez uznanie, że Odwołujący wprowadził Zamawiającego w błąd, przy przedstawieniu informacji, że nie podlega wykluczeniu co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego lub który zataił te informacje, Izba podkreśla, że w całości podziela stanowisko Odwołującego wyrażone
w odwołaniu, a także w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 28 lutego 2025 r.,
(XXIII Zs 2/25).
W ocenie Izby, jeżeli Zamawiający nie przewidział wykluczenia wykonawcy z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 oraz pkt 10 Pzp, to nie może wykluczyć wykonawcy powołując się na okoliczności wprowadzenia zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji, że nie podlega on wykluczeniu co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego lub który zataił te informacje, wykorzystując do tego inną podstawę prawną.
Na poparcie powyższego stanowiska, Izba za Odwołującym przywołuje stanowisko wyrażone przez Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z 28 lutego 2025 r., (XXIII Zs 2/25), przyjmując je za własne, w którym sąd podkreślił, że: „(…)*jeśli zamawiający nie przewidzi możliwości danego wykluczenia fakultatywnego w ogłoszeniu o zamówieniu, to nawet w przypadku zaistnienia przesłanki fakultatywnej opisanej w ustawie Pzp, nie jest uprawniony do wykluczenia konkretnego wykonawcy w oparciu o szeroko rozumiane przesłanki w tym na podstawie innych ustaw. Takie działanie, nie tylko pozostawałoby w sprzeczności z przepisami prawa, lecz także godziłoby w zasadę przejrzystości - wykonawca po zapoznaniu się z treścią ogłoszenia i dokumentacją zamówienia musi umieć stwierdzić, czy odpowiada warunkom udziału, czy nie podlega wykluczeniu i czy jest w stanie złożyć ofertę na warunkach oczekiwanych przez zamawiającego - nie podlegającą odrzuceniu. Jasność i jednoznaczność procedur udzielania zamówień publicznych stanowi bowiem podstawową gwarancję zachowania zasad uczciwej konkurencji oraz równego traktowania. Podkreślić należy,*
że wymóg zachowania przejrzystości dotyczy zarówno informacji o zamiarze udzielenia zamówienia, jak i informacji dotyczących przebiegu postępowania i podejmowanych w jego ramach decyzjach. Tak rozumiana zasada przejrzystości wypływa z zasady równości i jest ściśle związana z zasadą pewności prawa, przez co przede wszystkim należy rozumieć przewidywalność działań instytucji zamawiających."

W odniesieniu do uzasadnienia prawnego zawiadomienia o odrzuceniu oferty z dnia 14 stycznia 2026 roku, w ocenie Izby analiza jego treści, prowadzi do wniosku, że Zamawiający dokonał wykluczenia Odwołującego wyłącznie - jak sam wskazał - w oparciu o dane historyczne.
Dane te odnoszą się do lat 2022 i 2023, w których to Odwołujący składał oferty
w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego organizowanych przez Zamawiającego, i w których świadomie zataił informacje o wydanej przez Prezesa UOKIK Decyzji nr RWR 5/2024 z dnia 2 października 2024 roku. Wprowadzenie Zamawiającego
w błąd co do okoliczności, że Odwołujący nie podlega wykluczeniu, miało istotny wpływ na wynik tego postępowania, bowiem w postępowaniu 381/2022 nastąpił wybór oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej.

W odniesieniu do powyższego, trudno oprzeć się wrażeniu, że w przedmiotowym Postępowaniu, Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego, biorąc pod uwagę wyłącznie okoliczności, że w poprzednich postępowaniach, Zamawiający został wprowadzony w błąd przy przedstawieniu informacji, że Odwołujący nie podlega wykluczeniu co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego lub który zataił te informacje.

Izba wskazuje, że takie działania Odwołującego nie zasługują na aprobatę, jednakże w postępowaniach, na które Zamawiający powołuje się jako na dane historyczne, nie zostało stwierdzone wprowadzenie Zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji,
że Odwołujący nie podlega wykluczeniu co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego lub który zataił te informacje.
Dlatego w przedmiotowym Postępowaniu bez znaczenia jest okoliczność, że w poprzednich postępowaniach Odwołujący nie poinformował Zamawiającego o podleganiu wykluczeniu,
z uwagi na zawarcie niedozwolonego porozumienia, ponieważ w tych postępowaniach nie stwierdzono wprowadzenia Zamawiającego w błąd.

Podsumowując powyższe rozważania, okoliczności przedmiotowej sprawy potwierdzają stanowisko, że

Odwołujący składając w niniejszym postępowaniu oświadczenie o niepodleganiu wykluczenia nie wprowadził Zamawiającego w błąd z uwagi na zawarcie niedozwolonego porozumienia, ponieważ upłynął już okres 3 lat określony w ar. 111 pkt 4 Pzp, w którym wykluczenie wykonawcy byłoby zasadne. W związku z tym nie nastąpiło również złożenie oferty w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, bowiem Odwołujący nie złożył oświadczenia zawierającego informacje nieprawdziwe. Na dzień składania ofert oraz oświadczenia o niepodleganiu wykluczenie, Odwołujący nie podlegał już wykluczeniu
z art. 108 ust. 1 pkt 5 Pzp, z uwagi na upływ 3 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia.
Wobec powyższego zarzut należało uwzględnić.
O kosztach postępowania odwoławczego Izba orzekła na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp
w zw. z § 5 pkt 1) i pkt 2) lit. b) oraz § 7 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów
w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U.
z 2020 r. poz. 2437).

Przewodnicząca: ……